

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 37.

Femte Sæssion.

17de Møde.

Torsdagen den 27. October.

(Forts.)

Lindberg (fortsat): Jeg troer derfor, at, naar der er Tale, enten om Sigtebrød, eller, hvad jeg havde formodet, at Loven tillige skulde angaae, Hvedebrød, da er det Noget, som ikke kan komme i Betragtning, naar man kun tager Hensyn til Dyrtiden og tager sit Udgangspunkt derfra. Derimod maa jeg bemærke, at, dersom dette Forslag bliver til Lov, hvilket jeg ikke tvivler om, og det altsaa bliver Landboerne tilladt at indføre Brød til Kjøbstæderne, da vil det sikkert komme til at gaae saaledes til, at det Brød, som indføres, ikke vil blive Brød, som er bagt af reen og ublandet Rug. Det vil sikkert skee, at der vil blive blandet Byg i Rugen, og, dersom dette skee — det var navnlig i 1847 ganske almindeligt paa Landet, at Brødet bagtes paa denne Maade — saa vilde dette sandsynligviis give Anledning til en stadig Indsigelse fra de næringsdrivende Bageres Side, idet de ville paastaae, at det Brød, som kommer paa Torvet eller andre Udsalgssteder, ikke er Brød af Rug, sigtet eller usigtet, men at det er af Byg, og at Landboerne efter den givne Lov ikke have Ret til at indføre saadant. For altsaa at undgaae det, som vi allesammen veed medfører en stor Uleilighed, idet vi jo i det daglige Liv have saa mange Exempler paa Førfølgelse fra Lauges Side, troer jeg, at man kunde bestemme, at der maa indføres Brød af grovt malet Meel, uden at bestemme, hvilken Kornart det skulde være. Dernæst troer jeg ogsaa, at, naar der gives en saadan Lov, som er foranlediget af Dyrtiden, da bør man vistnok ikke overse, at man dog derved, skjøndt

Nødvendigheden byder det, kommer til at træde næringsdrivende Borgers Rettighed temmelig nær, og at man ikke bør gaae Kjøbstadborgerne, som maae svare betydelige Afgifter af deres Næring, nærmere end nødvendigt. Jo mindre man i Almindelighed kan antage, at Kjøbstæderne ere stærkt repræsenterede her paa Rigsdagen, desto mere mener jeg, at Folkethinget bør søle sig opfordret til at tage Hensyn ogsaa til deres Lærv, da vi jo aabenbart ikke ere samlede her for at repræsentere en enkelt Stand, men for at see paa det fælles Bedste. Dersom det arede Thing skulde gaae ind paa det Endringsforslag, jeg har stillet under Nr. 2, vil det deraf blive en nødvendig Følge, at der maa foregaae en ubetydelig Forandring i Lovens Titel, idet Ordet „Rugbrød“ maa forandres til „Brød“. Forsaavidt den arede Forslagsstiller i sit Endringsforslag under Nr. 2 har ønsket, at Landboernes Frihed til at fælholde Brød skulde udstrækkes videre end til Torvene, og at det ogsaa maatte kunne skee paa Udsalgssteder i Byerne, da skal jeg ikke erklære mig derimod.

J. Petersen (Præst i Amts 4de Balsfreds): Jeg maa i Anledning af dette Forslag bemærke, at, naar der er blevet talt om, at Bønderne skulde have Lov til at indføre Brød, da troer jeg virkelig ikke, at Bønderne ville benytte sig af denne Tilladelse; thi det kan ikke tænkes, uden at de selv have et Bageri, som er saa hensigtsmæssigt indrettet, at de kunne concurrere med Kjøbstadbagerne. Jeg troer derimod, at større Industriedrivende, s. Ex. Møllere, der tillige have Bageri, ville kunne skade den næringsdrivende Borger i Kjøbstæderne, dersom det bliver udbudet saaledes som foreslaaet af den arede Forslagsstiller. Det har derfor glædet mig meget at høre den